

РЕШЕНИЕ

№ 3246

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7337** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „АМОРИНО БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], етаж 1 и електронни адреси: [електронна поща], [електронна поща], чрез С. П. П., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт №Р-22220221000647-091-001/27.01.2022г., издаден от Т. П. Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 943/15.06.2022 г., на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с което за данъчен период м. 10.2020 г. е установен за довносяне данък върху добавената стойност в размер на 2 931,54 лв. и 10,86 лв. лихва за забава.

В жалбата е посочено, че РА е незаконосъобразен и неправилен, издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен не изпраща процесуален представител.

Ответникът - Директорът на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП чрез юрк. Г. оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд- София – град, Трето отделение, 36-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220221000647-020-001/04.02.2021 г.

е възложено извършването на ревизия на „АМОРИНО БГ“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.10.2020 г. до 31.12.2020 г. ЗВР е връчена на 23.03.2021 г.

Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22220221000647-020-002/21.06.2021 г. срокът за извършването на ревизията е продължен до 23.08.2021 г.

ЗВР и ЗИЗВР са издадени от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

На ревизираното дружество е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220221000647-040-001/28.05.2021 г.

„АМОРИНО БГ“ ЕООД е вписано в търговския регистър на 07.10.2019 г. със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 8000,[жк], [улица]. На 07.12.2020 г. е вписано седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1606, р-н „К. село“, [улица], ет. 2, ап. 4. На 09.12.2021 г. в Търговския регистър е вписано седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1408, р-н „Т.“,[жк], [улица], ет. 1, ап. 1.

През ревизираният период дружеството е стопанисвало кафене „А.“, находящо се в [населено място], [улица]. За този период в дружеството са назначени две лица по трудови правоотношения.

„АМОРИНО БГ“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС на 13.10.2020 г.

Преди регистрацията по ЗДДС /за периода от 31.01.2020 г. до 12.10.2020 г./ жалбоподателят е получател на стоки и услуги, по които доставки е начислен ДДС в размер на 2 931,54 лева. Предмет на тези доставки е покупка на подправки, електрическа енергия, вода, С., напитки, публично изпълнение на звукозапис, хранителни продукти, абонамент ФУ, ИТ техника, сладки изделия, захарни изделия, стелки и др., свързани с търговската дейност на дружеството.

Ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по въпросните фактури по реда на чл. 74 от ЗДДС.

Според ревизиращите органи не е доказано, че стоките са били налични в дружеството към датата на неговата регистрацията по ЗДДС на 13.10.2020 г. При ревизията е била извършена проверка на счетоводните регистри на жалбоподателя. Установено е, че дружеството: „не води подробна отчетност на стоките по вид и количество, предвид което не може да бъде установена тяхната наличност към определена дата.“ Установено е, че всички стоки са: „заведени през месец 10.2020 г. /към 13.10.2020 г./ и са изписани през месец 12.2020 г.“ Същевременно не са изписвани месечно стоки при тяхната продажба, съгласно отчетените обороти по кредита на сметка 702 „Приходи от продажби на стоки“. Посочено е, че стоките представляват плодове, зеленчуци, кафе, хранителни продукти, сладкарски изделия, които имат малък срок на годност и са купувани ежемесечно през периода от м. 01.2020 г. до м. 10.2020 г. Формиран е извод, че предвид естеството на стоките и начина на тяхното отчитане, същите няма как да бъдат както фактически, така и счетоводно налични към датата на регистрацията по ЗДДС.

Относно получените услуги е посочено, че съгласно Закона за счетоводството /ЗСч/ разходите за получена услуга следва да се отчитат счетоводно като текущ разход, при което същите не представляват активи по смисъла на ЗСч. Посочено е, че услугите, с предмет на доставките - ремонт, абонамент, охрана и дизайн не попадат в обхвата на хипотезата по чл. 74, ал. 3 от ЗДДС.

Предвид изложеното и на основание чл. 74 от ЗДДС и чл. 61, ал. 1 от Правилника за приложение на ЗДДС /ППЗДДС/ е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за закупените стоки и услуги общо в размер на 2 931,54 лева.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220221000647-092-001/16.11.2021 г.

Ревизията приключва с РА №Р-22220221000647-091-001/27.01.2022 г., издаден от Т. П. Н., на длъжност началник на сектор в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният РА е издаден от компетентен орган. Видно от представените по делото заповеди. РА, е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържат всички задължителни реквизити. В ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът констатира, че същите са подписани с валидни електронни подписи. По делото са представени заверени копия на електронни съобщения на проверка за издаване на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с ревизионното производство.

Не се спори, че преди регистрацията по ЗДДС жалбоподателят е получател на стоки и услуги по посочените в РД фактури. Ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по реда на чл. 74 от ЗДДС, според който регистрирано лице по чл. 96, чл. 97, чл. 100, ал. 1, чл. 132 или чл. 132а от ЗДДС има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на ЗСч преди датата на регистрацията му по този закон, които са налични към датата на регистрацията.

Установено е, че преди регистрацията си по ЗДДС /за периода от 31.01.2020 г. до 12.10.2020 г./ жалбоподателят е закупил подправки, електрическа енергия, вода, напитки, хранителни продукти, ИТ техника, сладки изделия, захарни изделия, стелки и др. свързани с дейността на дружеството.

Спорно се явява дали въпросните стоки са били налични при жалбоподателя към датата на неговата регистрация по ЗДДС на 13.10.2020 г.

Ползването на данъчен кредит е данъчно предимство за жалбоподателя, което може да бъде упражнено при наличието на предвидените в закона условия. Установено е, че счетоводните записвания на дружеството не позволяват проследяването на стоковия поток - заприходяване и изписване на стоките, а в случая това обстоятелство е от решаващо значение. Установено е, че жалбоподателят не е спазил негово законово задължение, установено в чл. 123, ал. 1 от ЗДДС - всяко регистрирано лице е длъжно да води подробна счетоводна отчетност, която е достатъчна за установяване на

задълженията му по този закон от органите по приходите. Видно е, че в случая счетоводната отчетност на жалбоподателя не доказва наличието на стоките към 13.10.2020 г.

Същия твърди и в производството пред РО и в жалбата, че стоките са били налични и многократно е било декларирано местонахождението на стоките. Но в тази връзка нито пред РО, нито в производството пред съда не е ангажирал доказателства за това (пр. ползването на складови площи и хладилни такива). Установено е, че стоките са закупвани ежемесечно, в определени количества. Същевременно през ревизирия период стопанската дейност на дружеството е свързана с експлоатацията на кафене. Предвид извършваната дейност дружеството е следвало да закупува ежемесечно стоки, които да ползва при осъществяване на независимата си икономическа дейност. В тази връзка правилен е извода на РО.

Правилно е прието, че в случая релевантен е въпросът за наличието на стоки към 13.10.2020 г., а ревизионното производство е образувано със ЗВР, издаден на 04.02.2021 г. Инвентаризация, извършена след тази дата, не може да установи какви стоки са били налични към 13.10.2020 г. Още повече, че счетоводството на жалбоподателя не позволява проследяването на стоковия поток, като в конкретния случай става въпрос за родово определени вещи.

Преди регистрацията си по ЗДДС /за периода от 31.01.2020 г. до 12.10.2020 г./ жалбоподателят е получател на услуги - С., публично изпълнение на звукозапис, абонамент ФУ и др., свързани с дейността на дружеството.

Регистрираното лице може да приспадне данъчен кредит за активи, налични към датата на регистрацията на данъчния субект по ЗДДС. Активът е ресурс, (контролиран от предприятието в резултат на минали събития), от който се очаква бъдещите икономически ползи да постъпят към предприятието. Видно е, че процесните услуги не могат да бъдат квалифицирани като активи по смисъла на чл. 74, ал. 1 от ЗДДС.

Следва да бъде преценено дали в случая е налице хипотезата, визирана в чл. 74, ал. 3 от ЗДДС. Регистрираното лице по ал. 1 има право на приспадане на данъчен кредит и за получените услуги преди датата на регистрацията му по този закон, когато са налице едновременно следните условия:

1. услугите са пряко свързани с регистрацията на лицето по реда на Търговския закон /ТЗ/;
2. услугите са получени не по-рано от един месец преди регистрацията на лицето по ТЗ;
3. лицето е подало заявление за регистрация по този закон в 30-дневен срок от вписването му в регистъра по чл. 82 от ДОПК;
4. лицето притежава фактура по чл. 71, т. 1 за получените услуги;
5. доставчикът на услугата е регистрирано по закона лице към датата на издаване на данъчния документ и доставката е била облагаема към тази дата“.

Но процесните услуги не са пряко свързани с регистрацията на жалбоподателя в търговския регистър. Същите са получени след регистрацията на жалбоподателя по ТЗ. Следователно правилно е прието, че същите не попадат в обхвата на чл. 74, ал. 3 от ЗДДС и жалбоподателя не следва да ползва за тях право на данъчен кредит.

В жалбата пред настоящата инстанция се излагат твърдения без да се обосновават и без да се доказват в производството пред съда.

С оглед на изложените съображения и съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III отделение, 36-ти състав
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АМОРИНО БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез С. П. П., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт №Р-22220221000647-091-001/27.01.2022г., издаден от Т. П. Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 943/15.06.2022 г., на Директора на Дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с което за данъчен период м. 10.2020 г. е установен за довносяне данък върху добавената стойност в размер на 2 931,54 лв. и 10,86 лв. лихва за забава.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: